

காலந்தோறும் சமய இலக்கியங்களின் போக்கு

செ. ஸ்டாலின் அ. *

அ தமிழ்த்துறை, குருநானக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), சென்னை-600042, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Emerging Religious Trends through the Ages

S. Stalin a, *

^a Department of Tamil, Gurunanak college (Autonomous), Chennai-600042, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
stalinwilliams@gmail.com

Received: 09-01-2021
Revised: 08-05-2021
Accepted: 09-05-2021
Published: 11-05-2021

ABSTRACT

All religious movement have become a social movement in the country. These movements play a major role in monarchy to democracy. Religion had major impacts on the community. These permeate into the literature and shows its reflection in the community. Religions get progressed and travels parallel through the literature and its transformation. Similarly, the purpose of the religious literature has been changed through times. Doctrines, rites of worship, existence of tradition are seen common in all religions. But some religious literatures have sung to inimical of other religions. It is necessary to look comparatively from Sangam literature period that how the religious literature have undergone change and how purpose and course of cult are written in the texts. Religions such as Jainism, Buddhism, vaishnavism, saivam, Christianity and Islam are also explored. Finally, it is possible to find out that in each period religious beliefs and hatreds have travelled into the literature along with the worships and divinity. It is also possible to learn about generality, philosophy and charitable works done by individuals through the religion. It is established that the gods were sung from ancient to modern genres and earlier religious conflict did not have major impact on contemporary literature.

Keywords: Religious trends, Poetry forms, Verses, Religious theme, Religious conflict

முன்னுரை

தமிழ்மொழி, பக்தியின் மொழி என்பர். தமிழ்கூறும் நல்லுலகத்தில் சமணம், பௌத்தம், சைவம், வைணவம், இஸ்லாமியம், கிறித்தவம் போன்ற சமயங்கள், தங்களின் சமயத்தை வெகுவாக வெளிக்கொணரத் தமிழிலக்கியத்தைப் பயன்படுத்தினர். சங்க இலக்கியங்கள் முதல் தற்காலம் வரை இலக்கியங்கள், சமூக வாழ்வியலையே பாடுபொருளாக்கி வருகின்றன. அச்சமூக அமைப்புகளுள் ஒன்றே சமயம். தமிழர்களைப் பொருத்தமட்டில் தொடக்கத்தில் சமயம், கடவுளர் பற்று, வழிபாடு, சடங்குப் போன்றவற்றில் ஈடுபாடுக் கொண்டிருக்கவில்லை. அதாவது, அது அவர்களின் வாழ்வின் முதன்மையான அங்கமாயிருக்கவில்லை. தற்போது அது சமூகத்திலிருந்து பிரிக்கமுடியாத ஒன்றாகிவிட்டது. காலந்தோறும் தமிழிலக்கிய மரபில் எவ்வாறு அதன் போக்கு அமைந்திருந்தது என்பதைப் பற்றியதே இக்கட்டுரை.

சங்க இலக்கியத்தில் வழிபாடு

அகம், புறம் எனும் பாடுபொருள்களில் அமையபெற்ற எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு நூல்கள், சங்க இலக்கியங்களாக அறியப்படுகின்றன. காதலையும் வீரத்தையும் முதன்மைப்படுத்தி இயற்றப்பட்ட பாடல்களில் இயற்கையோடு இயைந்த சங்ககால வாழ்வியலை அறியமுடிகிறது. வெறியாடலுக்காக முருகனை முன்வைத்து வழிபடுவதும் சுறாக்கோடு நட்டு வழிபடுதல், நடுகல் வழிபாடு, இயற்கை வழிபாடு ஆகியவற்றைத் தவிர்த்து கடவுள் வழிபாடோ, சமய நம்பிக்கையோ காணப்படவில்லை. கலித்தொகை, பரிபாடல், திருமுருகாற்றுப்படை ஆகியன காலத்தால் பிந்தியவை என்பர். ஏனெனில் இவற்றில் புராண, இதிகாசக் கதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. மற்றவை இயற்கை இயைந்த வாழ்வியைப்பாட, இக்கருத்தியலுக்குட்படாத இவைகளைப் பற்றிய விவாதங்கள் அறிஞர்களிடையே நடைபெற்றன (Vaiyapuripillai, 1947).

சமணம்- பவுத்தம்

சங்கம் மருவிய காலம், களப்பிரர் காலம், நீதிநூல் காலம், இருண்ட காலம் போன்ற பெயர்களுடன் அறியப்படும் காலத்தில் அற இலக்கியங்கள் (ethical literature) தோன்றின. சங்க இலக்கியம் போன்றே பதினெட்டு நூல்கள் உண்டு. இவற்றில் திருக்குறள், நாலடியார், திரிகடுகம், நான்மணிக்கடிகை, சிறுபஞ்சமூலம், ஏலாதி, ஆசாரக்கோவை, முதுமொழிக்காஞ்சி, பழமொழிநானூறு, இன்னாநாற்பது, இனியவை நாற்பது ஆகிய 11 நூல்கள் அறம் பாடின. அறம் எனும் பாடுபொருள் தோன்றுவதற்கு, அக்காலத்திய வாழ்வியலில் ஏற்பட்ட நடத்தை மாற்றங்கள், சமூகத்திற்கு எதிரானதாக இருந்ததன் விளைவே ஆகும். சான்றாக, திருக்குறளில், கள்ளுண்ணுதல் சமூகத்தைச் சீரழிக்கும் என்றெண்ணிய வள்ளுவர், 'கள்ளுண்ணாமை' அதிகாரம் படைத்தார் (Parimalajagar, 1970). இவர் போன்றே பிற அற இலக்கியங்களும் உடல்நலம், மனநலம் போன்றவற்றைக் காக்க, அறமாகப் பாடின. இவ்வறக் கருத்துகளெல்லாம் தாங்கள் சார்ந்திருந்த சமண, பௌத்தச் சமயத்தின் அறக் கொள்கைகளாகும். ஆனால் எவரும் தங்கள் கடவுளரின் பெயரில் சொல்லாமல், பொதுவாகவும், சமூக மேம்பாட்டிற்கும் உதவும் போக்குடனும் எழுதினர். சமயத்தைப் பாடாமல், அறத்தை மட்டுமே பாடியது அற இலக்கியங்களின் சிறப்பு.

ஆறாம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு, அற கருத்துகள் நேரடியாகச் சமயக் கருத்துகளாக இலக்கியங்களில் எழுதப்பட்டன. முன்பு பாடிய அறக் கருத்துகள், இரண்டடி முதல் நான்கடி வரை எளிமையான வடிவில் அறம் மட்டுமே நோக்கமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டதென்றால் பிந்தியது, சமண, பௌத்தக் கருத்துகளைத், தங்களுக்கான ஆதிக்க நிலையை, இலக்கியங்களில் வெளிப்படுத்தின. அதுவும் பெரிய இலக்கியங்களாக, காப்பியங்கள் வடிவில் உருவாயின. சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை உள்ளிட்ட ஐம்பெருங்காப்பியங்கள், சமண, பௌத்த சமயக்கருத்துகளைத் தாங்கி வந்தன. இவை நேரடியாகக் கருத்துகளை வெளியிடாமல், ஒரு கதையாக, பல்வேறு நிகழ்வுகளுடனும் உரையாடலுடனும் கூறின. மேலும் இவை சமயக் கருத்துகளை மக்களிடையே பரவச்செய்தன. மேலும் புதிய இலக்கிய வடிவமும் ஏற்பட்டது. சிலம்பில், சமணக் கருத்துகளும் மேகலையில் பௌத்தக் கருத்துகளும் வலியுறுத்தப்பட்டன. இவையே பிற்காலக் காப்பியங்களுக்கு முன்னோடிகளாயின. காலப்போக்கில் இருசமயங்களும் கருத்து மோதலில் ஈடுபட்டு பூசலிட்டன. அவ்வாறான எதிர்ப்புணர்வும் காப்பியங்களாயின. குண்டலகேசி, சமணத்தைவிட பௌத்தமே சிறந்தது என்றது. இதன் எதிர்ப்பாக, ஐஞ்சிறுகாப்பியங்களுள் ஒன்றான நீலகேசி எனும் சமண நூலில், பௌத்தத்தைக் கண்டித்து எழுதப்பட்டது (Subramaniyan, 1999). இவ்வகையில் காப்பியக்காலத்தில் சமய இலக்கியப் போக்கினை அறியமுடிகின்றது.

சமயக் கருத்திலும் வடிவத்திலும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்திய சமணமும் பௌத்தமும் காலப்போக்கில் இறக்கத்தைச் சந்தித்தன.

சைவம் - வைணவம்

இரண்டு சமயத்திற்குமான மோதலை, சைவ, வைணவம் தங்களுக்கு ஆதாயமாக்கின. அதன்பின்னரே சைவ, வைணவ இலக்கியங்கள் தோன்றலாயின. நேரடியாகக் கடவுள் புகழ், வழிபாடு, சடங்கு என்பனவற்றுடன் தன்னிலை உணர்தல், இறைவனுடன் கலத்தல் போன்ற கருத்துகளைக் கொண்டு பாடல்கள் இயற்றப்பட்டன. இதுமட்டுமல்லாமல் சமண, பௌத்த சமயங்களைக் கண்டிக்கவும் வெறுக்கவும் தண்டிக்கவும் ஆவணஞ்செய்யும் பாடல்களும் இலக்கியங்களுக்கூடாகப் பாடப்பட்டன. 63 நாயன்மார்கள் (சைவ சமயம்), 12 ஆழ்வார்கள் (வைணவ சமயம்) ஆகியோர் தத்தம் சமயத்திற்குத் தொண்டாற்றினர். அவர்களின் பாடல்கள் முறையே பன்னிருத் திருமுறைகளாகவும் நாலாயிரத்திவ்ய பிரபந்தமாகவும் தொகுத்துள்ளனர். (பாடல்களும் இயற்றியவர்களும் வெவ்வேறு காலத்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது). பன்னிருத்திருமுறைகளில் திருமூலரின் பத்தாம் திருமுறை ஞானமார்க்கத்தையும் ஏனையவை பக்திமார்க்கமாவும் பார்க்கப் படுகின்றன. இறைசிந்தனையுடன் பிற சமய எதிர்ப்பைப் பாடும்போக்கு இருந்துள்ளதையும் காணமுடிகின்றது. சான்றாக, ஞானசம்பந்தர் தம்பாடலில் நேரடியாகவே சமண, பௌத்தத்தை எதிர்த்துரைத்து, வைணவத்தையும் பிரம்மனையும் சிவனுக்குக் கீழானவர்கள் என்கிறார் (Sambanthar, 1964). வைணவத்தில் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், சமண, பௌத்தத்தை எதிர்க்கும் நிலைப்பாட்டைக் கொண்டுள்ளார் (Thiruvenkada Ramanujadasan, 2010). சைவத்தில் சித்தர்கள் போக்கு மட்டும் மாற்றுநிலையுடையது. உருவ வழிபாடு, சடங்கு ஆகியவற்றைக் கடிந்தும் நிலையாமை, தத்துவங்கள் உணர்த்தியும் கடவுளரைக் காணும் வழியையும் தம் அனுபவத்தினூடாகக் கூறி, மருத்துவம், யோகம் ஆகிய உடல்நலம் பேணுதலையும் தம் பாடல்களில் பதிவுச்செய்கின்றனர். குறிப்பாக, சமூக ஏற்றத்தாழ்விற்கு வித்திடும் எவற்றையும் வலிமையுடன் எதிர்க்கும் போக்கினையும் காணமுடிகின்றது.

பேரிலக்கியங்கள் - சிற்றிலக்கியங்கள்

கம்பராமாயணம், திருவிளையாற்புராணம், பெரியபுராணம், கந்தபுராணம், நளவெண்பா, வில்லிபாரதம், சேதுபுராணம் உள்ளிட்டவை பக்தி பேரிலக்கியங்களாக அக்காலக்கட்டங்களில் தோன்றியவையாகும். இவற்றில் கடவுளர் புகழ், சமயப் பெரியவர்களின் வரலாறு ஆகியவற்றைப் பாடும் போக்கு இருந்தன. வைணவத்தைத் தூக்கிப்பிடிக்கும் கம்பர் எழுதிய இராமாயணம், வடமொழியிலிருந்து தமிழ்ச்சூழலுக்கு ஏற்பவும், பண்பாட்டிற்கு ஏற்பவும் மாற்றி எழுதினார். இவ்வாறே பிற சமயக் காப்பியங்களும் இயற்றப்பட்டன.

சிலப்பதிகாரம் குடிமக்கள் காப்பியம் என்று கூறினாலும் அது பொருளாதாரத்தில் மேம்பட்ட குடியினரைப் பற்றி பாடியது. பெருந்திரள் மக்களான உழைக்கும் குடிமக்களையும் அவர்தம் வாழ்வியலையும் முழுமையாகப் பாடியவை, 15ஆம் நூற்றாண்டு வாக்கில் எழுந்த சிற்றிலக்கியங்களாகும். தமிழிலக்கிய வளர்ச்சியில் மற்றொரு தனித்த வடிவத்துடனும் பாடுபொருளுடனும் தோன்றின. அறம், பொருள், இன்பம், வீடு எனும் கருத்துகளில் ஏதேனும் ஒன்று குறைத்துப் பாடப்பட்ட பள்ளு, குறவஞ்சி போன்ற இலக்கியங்களைச் சான்றாகக் கூறலாம். இதிலும் சமயக் கருத்துகள் கொண்ட சிற்றிலக்கியங்கள் எழுந்தன. இவை காலத்திற்கேற்ப உருவத்தையும் பாடுந்திறனையும் மாற்றிக்கொண்டன. ஆதிஉலா, தமிழ்விடுதூது, முக்கூடற்பள்ளு, குற்றாலக் குறவஞ்சி, மீனாட்சியம்மைப் பிள்ளைத்தமிழ் உள்ளிட்டவை சைவ, வைணவத்தை முதன்மைப்படுத்தின. முக்கூடற்பள்ளு, இருசமயங்களின் மோதலைக் கூறியது. இன்னும் பல சிற்றிலக்கியங்கள் சாதாரண பொதுமக்கள் கடவுளர் மீது கொண்டிருக்கும் பக்தியை வெளிப்படுத்தின (Savarimuthu, 2001).

சிற்றிலக்கியத்தின் தாக்கம், தனிப்பாடல்களிலும் காணப்பட்டது. காளமேகப்புலவர், சிவனையும் பாடியுள்ளார். பலப்பட்டைச் சொக்கநாதப் புலவர், அழகர் கிள்ளைவிடுதூது பாடினார். மேலும் இரட்டைப்புலவர்கள், இவ்வரிசையில் குமரகுருபரர், தாயுமானவர், வள்ளலார், அருணகிரிநாதர் உள்ளிட்டோரும் குறிப்பிடத்தக்கவராவர். தாயுமானவர், இறைவனின் குணத்தைக் கூறி, அவனை

அடையும் வழியைத் தன்னனுபவத்தால் பாடுகிறார். அருணகிரிநாதர், முருகன் மீது திருப்புகழ் பாடினார். வள்ளலார், பிற்கால சித்தர்கள் போல, உருவ வழிபாட்டினுள் செல்லாமல், மெய்யுணர்வின்வழியே பாடிப் பரவசமடைகிறார். இவ்வாறு தனிநிலைச் செய்யுள்களில் இறைச் சிந்தனையைப் பாடும் போக்கு இருந்தது.

இஸ்லாமியம்

14ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிறகு இஸ்லாம் சமயம் வந்தது. பிற சமயக்களைப் போலவே இஸ்லாமியத்தை ஏற்ற தமிழர்கள், வெகுகாலத்திற்குப் பின் இஸ்லாமிய சமயக் கருத்துகளைப் பாடினர். அவ்வாறு எழுதப்பட்ட இலக்கியங்களில், முகமது நபிகள் நாயகம் பற்றிய செய்திகள், இறைபோதனைகள், இறை குணங்கள், புகழ் போன்றவற்றைப் பாடுபொருள்களாக்கி வந்தன. இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியத்தில் முதல் நூலாகக் கருதப்படுவது, பல்சந்த மாலை (Subramaniyan, 1999). இது முழுதும் கிடைக்கப்பெறவில்லை. மேலும் சீறாப்புராணம் எழுதிய உமறு புலவர், குத்பு நாயகம் புராணம் எழுதிய சேகனாப்புலவர், காசிபுலவர், ஜவ்வாதுப் புலவர், வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர், குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு, செங்குதம்பிப் பாவலர், பீர்முகமது, போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவராவர். கம்பர், தாயுமானவர், பட்டினத்தார் போன்றோர் பாடல்களை முற்றாகக் கற்றதால், இஸ்லாம் சமயத்தை ஏற்ற தமிழர்களில் பாடல்களில் அவர்களின் சாயல் இருந்தன. குணங்குடியார், குருநிலை, தவநிலை, காட்சி நிலை, தியான நிலை, சமாதானிலை முதலியவற்றைப் பாடுகிறார் (Subramaniyan, 1999) வடலூர் வள்ளலாரின் அருட்பாவை, மருட்பா என்று மறுத்தவர்களுக்கு எதிராகக் குரல் கொடுத்து, அது அருட்பா தான் என நிறுவியவர், இஸ்லாமியப் பெருங்கவி செங்குதம்பிப் பாவலர். இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள் தமக்கென சில பா வடிவங்களைக் கொண்டிருந்தன. அவற்றுள் 1. இறைவனின் அருள் வேண்டும் விண்ணப்பமான முனசாத்து. 2. கதைவடிவில் தூதுவர்களின் வரலாற்றைக் கூறும் கிஸ்சா 3. வினா விடையாக அமைத்துப்பாடும் மசலா. 4. பாரசீகப் பா வகைகளுள் ஒன்றான நாமா போன்றவையாகும். சிற்றிலக்கியங்கள், பேரிலக்கியங்கள் என இஸ்லாமிய இலக்கியங்களின் போக்கு அமைந்தது.

கிறித்தவம்

தமிழிலக்கியத்தின் வடித்தை மாற்றி, இன்னும் செரிவூட்டியவர்கள் ஐரோப்பியர்கள். வாணிபம் மற்றும் சமயப்பரப்புதலுடன் வந்தவர்கள், தமிழ் மொழியைக் கற்று இலக்கண, இலக்கியங்கள் படைத்தனர். செய்யுள் வடிவம் மாறி, உரைநடைத் தோன்றியது. இவர்களின் இலக்கியத்தினூடாக, சமூகத்தில் இறுகிக் கிடந்த சாதியமைப்பு, சமயக்கட்டுப்பாடு, சடங்குகள் போன்றவற்றையும் சாடிப் பாடினர். தத்துவப்போதகர், வீரமாமுனிவர், சீகன்பால்கு, போப், கால்டுவெல், எல்லீஸ், இரேனியஸ், லாசரஸ் போன்ற மேனாட்டார் குறிப்பிடத்தவர்கள். இவர்கள் எழுத்து சீர்திருத்தம், உரைநடை, சிற்றிலக்கியம், பேரிலக்கியம், இலக்கணம், மொழிபெயர்ப்பு, அகராதி என அடுத்த நிலைக்குத் தமிழிலக்கியத்தைக் கொண்டு சென்றனர். வீரமுனிவர் எழுதிய தேம்பாவணி எனும் பேரிலக்கியத்தைத் தமிழ்ச்சூழலுக்கும் பண்பாட்டிற்கும் ஏற்ப எழுதினார். திருவிவிலியக் கருத்துகளை, அந்தாதி, கலம்பகம் உள்ளிட்ட சிற்றிலக்கிய வகைகளில் பாடினர்.

கிறித்தவ சமயத்தை ஏற்ற தமிழ்க்கிறித்தவர்களின் தமிழிலக்கியப் பங்களிப்பும் அளப்பறியது. ஜான் பென்னியன் எழுதிய துறக்கப் பயணம் எனும் நூலைத் தழுவி, கிறித்தவக் கம்பன் எனப் போற்றப்படும் H.A. கிருட்டிணப்பிள்ளை, கம்பனின் கவிநடையுடனும் ஆழ்வார்களின் உருக்கத்தையும் இடச்சண்ய யாத்திரிகமாகப் படைத்தார். வேதநாயக சாஸ்திரியார், கருநாடக இசை வடிவில் கீர்த்தனைகளைப் பாடினார். மேலும் பாரபரம் மாலை, ஞானக்குமரி, பெதலகேம் குறவஞ்சி ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கன. ஆபிரகாம் பண்டிதர், தமிழின் மிகப் பெரிய இசைநூலான கருணாமிர்த சாகரம் இயற்றினார். ஐரோப்பியரின் உரைநடை, அச்ச ஊடகம் மூலம் தம் சமயக் கருத்துகளைத் தமிழிலக்கியத்தினூடாகக் கூறிய போக்கினை அறியமுடிகிறது.

தற்கால இலக்கியங்களில் சமயம்

மேனாட்டவரின் ஆட்சிக்காலத்தில் சமூக மாற்றம் நிகழ்ந்தது போல இலக்கியங்களும் புது எண்ணத்துடன் தோன்றிய காலகட்டமே தற்காலமாகும். இக்கால இலக்கியங்களின் செய்யுள் வடிவம், மரபுக்கவிதை, புதுக்கவிதை எனும் வகைப்பாட்டினுள் அடக்கலாம். எளிமையான நடை, சொற்களில், வந்தன. சுதந்திர வேட்கை, சமூக சிக்கல்கள், தனிமனித உணர்வுகள் போன்ற பாடுபொருள்களான காலக்கட்டத்திலும் சமயக் கருத்துகளைப் பாடினர். பாரதி, அனைத்து சமயத்தையும் பாடினாலும், சிவசக்தி, காளி, கண்ணன் உள்ளிட்டோரை வெகுவாகப் பாடினார். சிலர், தாம் சார்ந்த சமயம் தவிர்த்து பிற சமயத்தைப் பாடியதையும் காணமுடிகிறது. கவிமணி, இஸ்லாமியப் பாடல்களையும் (உமர்க்ய்யம் பாடல்கள்), ஆசியஜோதியில், புத்தரைப் பாடியதைச் சான்றாகக் கூறலாம். இது மரபுக்கவிதைக் காலம்.

புதுக்கவிதை (new poetry) எனும் கவிதை வடிவம், சொற் சிக்கனம், படிமம், குறியீடு, தத்துவப்பார்வை, தற்கால சொல்லாட்சி போன்ற அடையாளங்களுடன் எழுதப்படுகிறது. இதில் பெருபான்மையாக சமூகச் சிக்கல்கள் மட்டுமே பாடுபொருள்களாகும். சமயம் தொடர்பானவை மிகக் குறைவே. கண்ணதாசன், அர்த்தமுள்ள இந்துமதம், இயேசு காவியம் எழுதினார். மகாபாரதக் கதையை, பாண்டவர் பூமி எனும் நூலில் வாலி எழுதினார். மு. மேத்தா, நாயகம் ஒரு காவியம் பாடினார்.

முடிவுரை

செய்யுள் வடிவிலிருந்து கவிதை வடிவம் வரை ஒவ்வொரு காலக்கட்டத்திலும் சமயங்களை முன்வைத்து, இறைப்புகழ், மெய்யுணர்வு, இறை இயல்பு, பிற சமய எதிர்ப்பு, சார்பு எனப் படிநிலைகளில் பாடுபொருள் காலந்தோறும் மாறிக்கொண்டே வந்துள்ளது. இதற்கு காலந்தோறும் மாறிவரும் ஆட்சியும் சமயச்சூழலும், தனிமனித விருப்பு, வெறுப்பும் சமயப்பற்று, பொதுமைப் பண்பு, தத்துவப்பார்வை, புதுமைநோக்கு போன்றனவும் காரணங்களாகின்றன. இவ்வாறாகக் காலந்தோறும் சமய இலக்கியங்களின் போக்கு அமைந்து வருகின்றது.

References

- Sambanthar, (1964) Devara Thirupathiga Thiratu, Kazhaga Veliyedu, Tirunelveli, India
 Savarimuthu, S., (2001) History of Tamil Literature, Manimozhi Pathipagam, Chennai, India.
 Subramaniyan, S.V., (1999) History of Tamil Literature, Manivasagar Pathipagam, Chennai, India
 Thiruvankada Ramanujadasan, T., (2010) Naalayira Divya Prabandham, Uma Pathipagam, Chennai, India
 Vaiyapurippillai, S., (1947) Literary Thoughts, Paari Nilayam, Tamil Nadu, India

Funding: NIL

Acknowledgement: NIL

Conflict of Interest: NIL

About the License:

© The author 2021. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License